

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6Tos/97/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2115010285
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 07. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Jarábek
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2015:2115010285.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Jarábka a sudcov JUDr. Kataríny Stanislavskej a JUDr. Pavla Sládka, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 9.7.2015, v konaní o návrhu odsúdeného J. K., o podmie-nečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody prejednal sťažnosť odsúdeného, ktorú si podal proti uzneseniu Okresného súdu v Trnave sp.zn. 7PP/29/2015 zo dňa 4.5.2015, a takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písmeno c) Trestného poriadku sťažnosť odsúdeného J. K., nar. XX.X.XXXX, z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd rozhodol tak, že podľa § 66 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona zamietol žiadosť odsúdeného J. K., nar. XX.X.XXXX, o podmie-nečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý vykonáva na základe rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 15.4.2014, č.k. 6T/88/2013, podľa § 348 ods. 1, Trestného zákona v trvaní 15 (pätnásť) mesiacov, so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom strázenia, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave, sp. zn. 6To/73/2014 zo dňa 23.10.2014.

Okresný súd svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že u odsúdeného neboli splnené podmienky podmie-nečného prepustenia v zmysle citovaného ustanovenia § 66 ods. 1 Trestného zákona, a to jednak vzhľadom na menej priaznivú resocializačnú prognózu odsúdeného a jednak na skutočnosť, že odsúdený sa opakovane dopúšťa páchania trestnej činnosti. Náprava páchatel'a a celkové pozitívne pôsobenie na osobu odsúdeného je možné len počas výkonu trestu odňatia slobody, pričom podmie-nečným prepustením odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody by nebol naplnený jeden zo základných účelov trestu, ktorým je ochrana spoločnosti pred páchatel'mi trestných činov. Prihliadol tiež na závažnosť a charakter spáchanej trestnej činnosti a v zmysle odpisu Registra trestov na sklony odsúdeného k opakovanému páchaniu trestnej činnosti, keďže odsúdený sa už spolu deväťkrát dopustil spáchania trestnej činnosti. Z tohto možno vyvodit' jednoznačný záver, že páchanie trestnej činnosti teda nie je len jednorazovým vybočením zo spôsobu jeho života, ale že sa jedná o osobu, ktorá opakovane pácha trestnú činnosť, pričom ani skoršie uložené tresty nemali na odsúdeného pre výchovný vplyv a nezabránili mu v opakovanom páchaní trestnej činnosti. Súd taktiež poukazuje na skutočnosť, že odsúdený počas doterajšieho výkonu trestu nenadobudol žiadnu disciplinárnu odmenu. Odsúdený by mal svojim správaním a aktívnym prístupom k plneniu svojich povinností nadobúdať disciplinárne odmeny vzhľadom k spáchanému trestnému činu a dobe strávenej vo výkone trestu. Odsúdený by tak preukázal polepšenie, ktoré by odôvodňovalo, že možno od neho očakávať vedenie riadneho života po prepustení z výkonu trestu. Z týchto skutočností objektívne vyplývajú vážne a dôvodné pochybnosti o tom, či možno od odsúdeného očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život. Zmysel podmie-nečného prepustenia nespočíva len v tom, že odsúdený bude za dobré správanie, resp. za vzorné plnenie si pracovných povinností počas výkonu trestu odňatia slobody automaticky prepustený na slobodu po splnení formálnej podmienky stanovenej zákonom (určenej doby vykonania trestu), bez zreteľa k účelu

trestu. Podmienečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody má význam len vtedy, ak vzhľadom na účel trestu a ďalšie okolnosti je odôvodnený predpoklad, že odsúdený bude viesť na slobode riadny život a viac sa nedostane do rozporu so zákonom.

Proti tomuto uzneseniu si ihneď po jeho vyhlásení podal sťažnosť odsúdený (č.l. 39, 43-44), ktorú odôvodnil tým, že nie je pravdou, ako sa uvádza v odôvodnení uznesenia, že jeho správanie počas výkonu väzby nebolo vždy na požadovanej úrovni, pretože počas výkonu väzby bol viackrát disciplinárne riešený formou zápisov kladných poznatkov do osobnej karty. Počas výkonu trestu odňatia slobody nebol disciplinárne odmenený ani potrestaný, ale bol riešený formou šiestich kladných zápisov a poznatkov, do osobnej karty. Vo výkone trestu odňatia slobody nie je v žiadnom trvalom pracovnom pomere, ale pracuje formou brigádnickej práce pre výkon trestu odňatia slobody na pracovnej pozícii - chodbár. Počas výkonu trestu sa dobrovoľne a slobodne podrobuje ambulantnej psychiatrickej a psychologickému liečbe. Okresný súd prišiel k mylnému záveru, že neboli splnené podmienky na podmienečné prepustenie z výkonu trestu a že v budúcnosti nebude viesť riadny život. Počas výkonu trestu si riadne plnil povinnosti, ktoré sú na neho kladené o čom svedčí i to, že počas čakacej doby dosiahol 4 kladné zápisy a poznatky do osobnej karty. Po podmienečnom prepustení má viac možností a ponúk na trvalý pracovný pomer o čom svedčia záznamy na príslušnom pracovnom úrade. Viackrát žiadal o prijatie na rôzne rekvalifikačné kurzy. Má dve maloleté deti vo veku 4 a 5 rokov, o ktoré sa chce spolu s družkou riadne starať. V minulosti bol už podmienečne prepustený a osvedčil sa. Okresný súd dostatočne a nestranné nezohľadnil všetky skutočnosti, ktoré uviedol v žiadosti o podmienečné prepustenie, keď jeho žiadosť zamietol. Po podmienečnom prepustení bude viesť riadny život a skúšobnú dobu, ktorú mu súd určí, riadne dodrží.

Krajský súd v Trnave ako nadriadený orgán na poklade riadne a včas podanej sťažnosti odsúdeným preskúmal podľa § 192 odsek 1 Trestného poriadku správnosť výrokovej časti napadnutého uznesenia, ako aj konanie, ktoré tomuto výroku predchádzalo a dospel k záveru, že podaná sťažnosť odsúdeným nie je dôvodná.

Nadriadený súd v rámci prieskumnej povinnosti vyplývajúcej mu z citovaného ustanovenia, preskúmal postup súdu I. stupňa pri rozhodovaní o žiadosti odsúdeného o podmienečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody a zistil, že súd I. stupňa postupoval správne a v súlade so zákonom, zistil všetky rozhodné skutočnosti pre svoje rozhodnutie a dospel k správnejmu záveru, že odsúdený síce splnil formálnu podmienku pre podmienečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, pretože vykonal požadovanú dobu z uloženého trestu, avšak nespĺnil materiálnu podmienku, a to že odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojim správaním preukázal polepšenie a možno od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život. Okresný súd podľa § 176 odsek 2 Trestného poriadku v napadnutom uznesení rozviedol všetky základné právne skutočnosti a právne úvahy, na podklade ktorých dospel k záveru, že žiadosti odsúdeného nie je možné vyhovieť.

Nadriadený súd sa s týmito právnymi úvahami okresného súdu v plnej miere stotožňuje.

Predpokladom podmienečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody okrem uplynutia zákonom stanovenej doby výkonu trestu je, že odsúdený počas výkonu trestu plnením svojich povinností a svojim správaním preukázal polepšenie, čo v danom prípade nie je možné konštatovať, pretože podľa hodnotenia riaditeľa ústavu správanie a vystupovanie odsúdeného počas výkonu väzby nebolo vždy na požadovanej úrovni, vyskytli sa nedostatky v dodržiavaní ústavného poriadku (drzo sa správal počas súdneho pojednávania), počas výkonu trestu (t.j. po dobu 15 mesiacov) nedosiahol žiadnu disciplinárnu odmenu. K zmene hodnotenia odsúdeného, ako na verejnom zasadnutí uviedol zástupca ústavu neprišlo. Je zaradený do diferenciačnej skupiny „C“, stanovené ciele programu zaobchádzania sa u odsúdeného plnia iba čiastočne a to vzhľadom k tomu, že nie je pracovne zaradený (i keď do prác na zlepšenie prostredia ústavu prejavuje záujem) a taktiež v oblasti vzťahov s vonkajším prostredím nemá odsúdený usporiadané rodinné vzťahy. Zo záverov hodnotenia riaditeľa ústavu na výkon trestu odňatia slobody vyplýva, že odsúdený čiastočne preukazuje splnenie podmienok na podmienečné prepustenie a neodporúča podmienečné prepustenie.

V súvislosti s prognózou vedenia riadneho života, nadriadený súd poukazuje na fakt, že odsúdený bol v minulosti 9 krát súdne trestaný pre rôznu trestnú činnosť, bol aj vo výkone trestu odňatia slobody, v roku 2009 bol podmienečne prepustený uznesením Okresného súdu Trnava zo dňa 25.3.2009 sp.zn. 1Pp/10/09 so skúšobnou dobou v trvaní 2 rokov, v krátkej dobe po uplynutí skúšobnej doby sa opätovne

dostal do rozporu so zákonom, za čo bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou zo dňa 4.4.2012, nemal stabilné zamestnanie, nie je vyučený, teda takýto spôsob života nemožno považovať za riadny. Teda krajský súd nemá k dispozícii žiadnu skutočnosť, na podklade ktorej by mohol prijať rozumnú prognózu, resp. očakávanie, že v prípade podmieneného prepustenia na slobodu bude odsúdený viesť riadny život. Takýto život nevedol, namiesto toho opakovane páchal trestnú činnosť.

K sťažnosti odsúdeného, že prvostupňový súd v odôvodnení uznesenia neuvádzal pravdu a nezohľadnil všetky skutočnosti ním v žiadosti uvádzané, sťažnostný súd udáva, že okresný súd pri odôvodnení rozhodnutia vychádza z listinných dôkazov oboznámených na verejnom zasadnutí a to z hodnotenie riaditeľa ústavu odsúdeného, registra trestov, pripojených rozhodnutí a jeho odôvodnenie korešponduje s týmito listinnými dôkazmi. Vyjadrenie odsúdeného, že má možnosť sa zamestnať ničím nepodložil (verejnom zasadnutí uviedol, že prácu nemá dojednanú) a taktiež z hodnotenia riaditeľa a ani z vyjadrenia zástupcu ústavu na verejnom zasadnutí, neboli zistené žiadne „kladné poznatky k jeho osobe“.

Pretože nadriadený súd nezistil žiadne dôvody pre zmenu napadnutého uznesenia, ktoré by boli v prospech odsúdeného, jeho sťažnosť zamietol ako nedôvodnú podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.